

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
ELŐFIZETÉSI ÁRA POSTÁN KÜLDVE EGÝ ÉVRE 4 KORONA.

II. évfolyam 22. szám.

Ára 4 fillér.

1914. május hó 31.

A LEGUJABB FŐREND.

URBÁN PÉTER BÁRÓ.

— Aki nekem jó gyerek, állítsanak ki róla olyan bizonyítványt, mint a fentábrázolt urról, ki származás, képzettség és képesség, no meg vagyon dolgában is megütötte a főrendi mértéket.

RÉSZLET

egy alakuló egyesület jegyzőkönyvéből.

Jelenvoltak: az *Alakitó*, egy-két aranyifju, annál több aranyos hölgy.

Az *Alakitó*: Tisztelt Uraim és Hölgyeim! Nehéz küzdelmek árán, rettenetes nehézségeket leküzdve, végre sikerült Nekem e társaságot összehoznom. Mondom, nehéz küzdelmek árán sikerült ez, mert sajnosan tapasztaltam, hogy városunk közönyös intelligenciája között nem lehet oly társaságot összehoznom, ahol Én kellőképen érvényesülhetek. (Ugy van! Igaz!) Megpróbálkoztam egy regatta nyolcas összeállításával, majd meglegedtem volna egy négyes szervezésével is, de csak hárman tömörültünk a nagy cél szolgálatában, akik közül a legcsekélyebb társadalmi jelentőségű egyén lett volna a kormányos. Ha ilyen ember a kormányzó — én csak nem vállalhatom a titkári állást? Majd megpróbáltam, hogy egy szalonnápirító társaságot hozok össze, de ez sem sikerült, mert az alakuló gyűlés kimondotta, hogy a szalonnát, kenyeret és bort a titkárnak kell saját költségén beszerezni. Ily körülmények között a titkárságot természetesen nem vállalhattam, és ekkor uraim és hölgyeim, ekkor tapasztaltam az Irántam megnyilvánuló szeretet, ragaszkodás legszélesebb megnyilvánulását, mire mindig meghatva gondolok vissza, az egész társaság mint egy ember kiál-

tott fel: „akkor nem alakulhatunk, nekünk más titkár mint Ön, nem kell“.

Ezeket csak azért tartottam szükségesnek előrebocsájtani, hogy önöket meggyőzzem arról, hogy e társaság összehozása egyedül csak az én érdekem. De nem kérek részt a dicsőségből, én nem akarok más lenni e társaságban, mint annak egyszerű, szerény vezetője.

Térjünk tehát át a titkár megválasztására (miután az elnököt megválasztják).

Az *Alakitó*: Most következik a titkár választás. Erre csak két embert tudok megfelelőnek. A másik Wied Vilmos albán fejedelem, — de az most nem ér rá, trénirozza magát a jövő évi olimpiai versenyekre: mint futóbajnok, mindennap kétszer futja be Durazzótól a tengerpartig huzódó utat. (Táv. 1800 m. idő 2·14¹/₃". Tot. 10 : 12.) Titkár tehát legyen Én. (Pillanatnyi megdöbbenés, a titkár azonban szerényen nem engedi, hogy a társaság tagjai ovációjukkal elhalmozzák, a meghatottságtól könnyezve rögtön folytatja):

Uraim és hölgyeim! Meghatottan mondok köszönetet önöknek bizalomnyilvánításukért. E kitüntető megbízást nem vártam, annál is inkább, mert arra nem reflektáltam. Én nem akartam titkár lenni sehol sohasem, s úgy érzem, hogy e nagy tisztséget nem érdemlem meg. (Ugy van, ugy van! Zajos tetszésnyilvánítás.) Igérem önöknek, hogy a reám rótt tisztséggel járó nagy és nehéz feladatokat derekasan — még éjjeli nyugodalmamat is feláldozva — fogom elvégezni. (A hőmérő hirtelen a fagypontra alá süllyed, — mindenki elhül a vér.)

A közgyűlés az összes tagoknak egyszerre történt hozzászólása után egy 4 tagú kigondoló bizottságot küldött ki avégből, hogy ha már titkár van, találjanak ki számára valami tennivalót is.

Minthogy így, kivált a titkár hosszú beszéde folytán a tanácskozásra szánt idő kimerült, az elnök az ülést bezárta.

Ki mit ír.

Vagy ki miből vizsgázott a közvélemény előtt.

Justh Gyula — végrendeletet.

A polgármester — fegyelmi ítéletet.

Pekanovics — vádiratot.

Rákossy Gyula — szabályrendeletet.

Kiss Pál — hagymaszövetkezet alakításáról — vezércikket.

Bán Zsiga — fölebbezést.

Madzsar Gusztáv — 4-es számjegyet.

Végrehajtó — szinikritikát.

Kritikus — foglalási jegyzőkönyvet.

Sonkovics János — adóintést.

Dudi — nótát.

Holler — hagymakertész lapot.

Nádassy — cédulát, hogy: a mai előadásra minden jegy elfogyott.

Majdnem mindenki — váltót.

Ödönkének a foga fájt.

Ödönkének nagyon hirtelen jött a fogfájása. Egész délután csendesen játszogatót s minden bevezetés nélkül jajgatva szaladt be az anyjához:

— Jaj a fodam! A fodam! Fáj a fodam!

Az anya ijedten néz a kis fiu szájába:

— Szegény kicsikém, melyik fogad fáj?

A fiucska arcán lepörögnek a könnyek:

— Szent Isten! Mindjárt kettő? — rémülködik az anya és szalad a kis fiával a fogorvoshoz.

A fogorvos megvizsgálja a fájditott két fogat, aztán valamennyi fogat, végül is meglepetten konstatálja, hogy a kis fiúnak valamennyi foga ép.

A kis fiu azonban keserves sirással tiltakozik a diagnózis ellen:

— De fáj! Fáj! Mind a két szemfodam fáj!

A fogorvos azonban ridegen megmarad állítása mellett, mire a kis fiu toporzékolva követeli:

— Huzza ki, doktor bácsi, huzza ki! Atajom, hogy kihuzza! Atajom! Atajom! Alig lehet elhurcolni a rendelő-szobából.

Otthon az édesanyja, amikor a kis fiu már megnyugodott, megkérdi:

— No, fáj még, fiucskám?

— Már nem, — feleli rezignáltan a kis fiu.

— Akkor mért akartad kihuzatni? Szepegeve jelenti a fiucska:

— Olyan szép elefántot csináltam gittből és nincsen agyara...

Írás-olvasás-vizsgák.

Reggelenként mostanában nagy a sürgés-forgás a városi székházban, ahol írásból és olvasásból tesznek vizsgát a jó magyarok, hogy megszerezzék a választói jogosultságot.

Három bizottság előtt is vizsgáznak s a bizottságok nem olyan szigorúak, mint a főgimnáziumban az érettségi vizsgálatot vezető bizottság.

Sok kedves eset történik meg a vizsgáló bizottság előtt, ahol tizenkettős turnusokban történik a vizsgázás s aki

a főjegyzői vagy tanácsjegyzői hivatalban megjelenik, úgy tekintik, mint választójelöltet, aki nebuló módjára vizsgázni akar.

Igy a napokban egy öreg, 70 év körüli ember kerülközik elő a hivatalban, kezében cédula s nem is kérdik mit akar, rászólnak, hogy — no öreg, üljön le.

Az öreg leül s a szokásos kérdéseket intézik hozzá:

— Hogy hívják?

— Hol lakik?

— Makón született?

— A halott az itt született kéröm, — de én nem!

— Micsoda halott? hát maga nem vizsgázni jött?

— Nem én kéröm, hanem egy halálesetet akarnék bejelöntenem...

Mindenféle hivatali-, iskolai-, énekes- és ima- **KÖNYVEK BEKÖTÉSÉT** **díszes kivitelben,**
és márványozással a legjutá- **KOVÁCS ANTAL** **könyvkötészete.**
nyosabb árak mellett készíti

A másik bizottság elnökét kérdezi az egyik vizsgázó:

— Hát én mit irjak?
— Maga is *azt* írja.
— Azt?
— Azt.
És a pasas leírta, hogy „*azt*“.

Jóképi, értelmes magyar jelenik meg a bizottság előtt s szerényen leül a többi közé.

— Hát maga mit akar itt, — szól rá az elnök; hiszen magának nincs szüksége vizsgára, mert magának iparigazolványa is van, meg katonáéknál káplár is volt.

— Mondtam én váltig az asszonynak, hogy nekem nem köll vizsgára gyünni, de csak nem hagyott békin, hogy gyűjjek, mer aszongya, hogy — itthon ugy sincs szava kendnek egy se, hát legalább az ország dolgában lögyön szava, hát mönnyön, hogy ki ne maradjon a farsangból.

Egy öreg „hazafi“ is fönt járt a városházán ilyen vizsgaidőben. Az öreg hazafi „városi képviselő“ is, városi szállító is, azonkívül nagy humorista, akit jól ismernek mindenütt. Valami ügyes-vagy inkább bajos dolgát akarta elintézni, amilyen gyakran akad a városházán.

A vizsgabizottság elnöke tréfásan rászól az öreg huzafira, hogy no üljön le öreg, oszt írja! . . .

— Én nem irom, én nem vizsgázom, nekem az nem köll. Én kopitány a hoszároknál voltam, az én angol telivérem még most is a legjobb volt a zusztafajozásnál, a zén Laci fiam pedig van több ész, mint Tisza Pista, csak épen hogy eladta a huzát. Minek nekem vizsgázni?

Nehéz felelet.

Az iskolában kérdi a tanító a fiutól:

— Mibül készül a kolbász?

A fiu hallgat.

— Nos — kérdi a tanító — te tudhatnád pedig, hisz az apád hentes.

— Persze, — szólt a fiu, — tudni tudom én, de meg nem mondom, mert elver érte apám.

Fő az egészség!

A dohányzóknak pedig arra különösen vigyázniok kellene, mert a rossz cigaretta-papiros az egészségre rendkívül ártalmas. Az a dohányzó, ki egészségére vigyáz,

Marchand cigarettahüvelyt

használ, mely az egészségre ártalmas anyagoktól mentes. Kapható a főraktárban:

Kovács Antal főtéri papirkereskedésében.

KOSÁR-NAPTÁRAK 1915. ÉVRE GYÁRI ÁRBAN

Tisztelettel értesitem Makó város és vidéke t. kereskedőit, hogy az újévkor ajándékuul szolgáló **fali (kosaras) naptárakból** nagy **cégnymással** ellátva igen jutányos árbán szállítottam. — A többféle igen csinos kivitelű minták már megtekinthetők főtéri papirkereskedésemben. A naptárak teljesen felszerelve december hónap második felében kerülnek szállításra. **KOVÁCS ANTAL** papirkereskedő Szives megrendelést kérve, vagvok teljes tisztelettel: **MAKÓ :: FÖTÉR.**

A felsőbb leányiskolában.

Tanár: Most pedig szerkesszen ön egy mondatot, Laura, melyben előfordul ez a szó: *Elaborátum.*

Felsőbb leány: Reggel hat órakor ment „el a borátom.”

A jó vendég.

Egy előkelő makói osalád látogatást kapott: egy vidéki elszegényedett rokonuk érkezett meg váratlanul. A család szívesen fogadta az öreg urat, elhelyezték a kényelmes vendégszobában, minden jóval ellátták, egyszóval a vendég nagyszerűen érezte magát, annyira, hogy még napok múlva sem gondolt hazamenetelre. A vendéglátók végre megelégték a dolgot s elhatározták, hogy valami diszkrét formában figyelmeztetni fogják a bácsit. Ebédnél a férj meg is szólt:

— Mondja Samu bácsi, nem fog aggódni a felesége, hogy maga olyan sokáig elmarad?

— Már hogy aggódna! Hisz minden nap írok neki!

KATONAI KÖNYVEK**MUTATVÁNYSZÁM INGYEN**

A hadvezetőség a közkatónák épülésére katonai könyvet írat. Bátor vagyok a baka-virtus emelésére hasonló irányu művem töredékét bemutatni.

KONYHA TITKA.**Közélelmezési detektívregény.**

I.

... Zugsfirer Rehák vérbenforgó szemekkel lépett a konyhába. Anna, a szakácsnő, egyben Rehák földije, éppen egy kaesa transzirozásával volt elfoglalva. Rehák nem köszönt, hanem hirtelen kézmozdulattal kirántotta a gyiklesőjét.

Ez a rántotta megijesztette Annát, majdnem felsikoltott, de Rehák rekedten sugta:

Szót se, vagy!...

A vagy után következendőket elhalgatta. Ehelyett illusztrálta a mondanivalóját: több ízben meglóbázta a gyiklesőt. Anna a konyhaszekrény mögé menekült és leste a fejleményeket. Zugsfirer Rehák előrenyujtott nyakkal csuszott a kaesához és gyiklesőjét markolatig döfte a piritott bőrű kaesába.

Mire Anna magához tért, észrevette, hogy a völegénye egy futtában adott esők után eltűnt a kaesával. Szivverése elállott. Kétségbeesetten töprengett, mit mond a nagyságának, ha rajta követelik a vaesorát.

Anna elszántan rohant be a családhoz.

— Nagysága kérem, mialatt kint jártam, valaki ellopta a kaesát.

Általános felfordulás, üzötés, kiabálás. Schlesinger Jakab, a ház ura nyomban telefonált a rendőrségre. Harminc detektivet mozgósítottak az elveszett kaesa után.

Ezalatt Schlesingerné két pofon kíséretében felmondott Annának. (A pofon kell a fejezet végére esattanónak.)

II.

Peches Tibáld, a félelmetes detektiv rövid nyomozás után megállapította, hogy a kacsatolvaj katona volt. Miután előbb sorra vizsgálta a tisztikar tagjait, persze minden eredmény nélkül, rátért az altisztekre.

— Hopp! - kiáltott fel magában, miközben nagyot ásított. — Hopp! Hátha a tolvaj személye és Anna szakácsnő között összefüggés van?

S ez ötlettől telten felkereste a 12. számú gyalogezred kaszárnnyáját. Ott kantinosnak öltözött át, szakállt és tisztos jellemet ragasztott a képére s hozzákezdett a nyomozáshoz.

A VI. számú manschaftszimmer egyik ágya alatt csontokat talált. A törvényszéki bonctani intézetben megállapították, hogy a csontok egy 4—5 éves jól nevelt kacsa földi maradványai. Miután az ágy tulajdonosa zugsfírer Rehák volt, ő lelőn tartóztatva.

Tanulság: a konyhába edd meg a kacsát, ne vidd el.

— Melde gehorzmaszt: vége!

HALPAPRIKÁS!

Az ujonnan átalakított **Városligeti mulatóban** az ünnepek alatt kellemes szórakozást nyújt

ÉRDEKY JÓZSEF

vendéglős, miután fényes tűzijáték, léggömb feleresztés és egyéb mulatságos dolgok szemlélésében részesíti az üdülni vágyó közönséget. Jó tamburazenéről és tisztán kezelt italról gondoskodik.

PÜNKÖSDI! MINDKÉT NAPJÁN!

Azok a tanárok.

Egy volt makói professzonnal történt: Vacsorán volt egy uricsaládnál, melynek gyermekei tanítványai közé tartoztak. Épen hazamenni készült, mikor hirtelen megereedt az eső és hatalmas zápor kerekedett.

— Ilyen időben ne menjen haza tanár ur, hanem maradjon nálunk, a vendégszobában meghálhat egész kényelemmel.

A tanár köszönettel el is fogadta a meghívást, azonban a háziak pár perc alatt azt veszik észre, hogy a tanár ur eltűnt. Eltelik jó félóra, a tanár ur nem kerül elő. Kezd a dolog gyanussá válni s keresik a professzort, de nem találják.

— Egyszer csak beállit csurom vizesen, bőrig ázva.

— Hol volt tanár ur ebben a szakadó esőben, kérdik tőle.

— Hát kérem, eszembe jutott, hogy nincs nálam háló-ing, hát hazaszaladtam és hoztam egyet...

Nénike lélegzetet vesz.

Egy pompás megfigyeléseiről ismert orvos mesélte ezt az esetet, annak bebizonyítására, hogy a tanyai embernek sokszor még a betegséghez sincs talentuma.

Egy nénike tipegett be hozzá a legutóbbi hetipiacos napon. Köhögött és a hátát fájdította.

— Vetközzék le, — mondja az orvos.

A nénike előbb vonakodik, aztán lassan veti le a rékljét. Az orvos odatapsztja fülét a páciens hátához.

— Vegyen lélegzetet.

— Kezét csókolom, doktor ur, én nem jártam iskolába, én csak a féle egyszerű asszony vagyok, nem tudom, hogy köll az ilyesmit csinálni.

— Hát sóhajtson egyet.

A nénike a szemét az égre szegzi, aztán sopánkodva rázza a fejét:

— Jézus, Mária, Szent József.

TUTYI.

A jó kis makói hagymások mostanában kívánják az esőt. Hát furcsa, mikó olyan nagyon kívánnák erre mifelénk a vizet.

No há! Istennek, törvényt csináltak már a csökkent szellemi képességük védelméről is. No most már gondoskodva lössz sok jó kis embörrü.

Lókiállítást csináltak egy hétig a jó kis piacon, oszt amit a jó kis tájfajták sárgára főstöttek, azt most a hatóság fehérre meszeltette. A jó kis hatóság.

Szöröncsére a tejpiacra csináltak a dógot, oszt ha valami a tejbe is került, asse baj, nem löhessön tunni, hogy mitü hizik a magyar.

A Nemzeti Színház igazgatója Makóra jött előadást nézni. Nagyon magas löhet itt a jó kis színházi kultúra, ha már a Nemzetibü is idegyünnnek közönségnek.

Igaz, hogy Nádassy igazgató is fölmönt Pestre, no de aligha a Nemzetibe mönt gyönyörködni. Tud ő anná jobb helyeket is Pestön.

Betonházakat akar csinálni jó Földessy bátyám, oszt a kántort vötte segíteni. Ugy látcik, az fogja kipróbálni a házak erősségit — a hangjával.

Megyegyülés lösz mögest. Nem helyös, hogy most színházidőben a me-

gyegyülés is konkurrál a jó kis színházzal.

Gyermeknap lösz pünkösdkor, oszt azt hirdetik, hogy aki adományt szánt az elhagyott gyermekeknek, az adgyon. No akkó nem sokan adnak, mer nem sokan szántak.

Nem szép, hogy csak a gyermekekről gondoskodnak. Van más nap is, mög másfajta elhagyott is. Április elsején mé nem csináltak? Ránk is férne egy nap...

Jól felelt.

Az urnő haraggal kérdezi cselédjét: — Hol, kivel és hogyan töltötte az estét?

Megnyugtatták önagyságát szavai a lánynak, mert azt mondta:

— Most készülök kérem 'ássan, szoptatós-dajkának.

Mit szeret.

Társaságban arról folyt a szó, hogy ki milyen fözeléket szeret. Én nagyon szeretek mindent, amiben citrom van, — mondja a társaság egy tagja.

— Ugy te nagyon szeretheted a lovakat, — feleli valaki.

Az ajándék.

Az egyik ékszerészüzletbe egy ur állított be.

— Valami ajándéktárgyat szeretnék vásárolni — szölt az elébe siető ékszerésznek.

— Férfi, vagy hölgy részére?

— Hölgy részére.

— Igenis kérem és ha szabad kérdeznem: uraságod kedves felesége részére lesz, vagy pedig valami igazán értékes, jobbfajta dolog legyen?

Bélelt boritéku OCEÁN LEVÉLPAPIROS

a jelenkor legjobb levélpapírosa, mely az egész országban általánosan el van terjedve és árai a legmérsékeltetebbek. Raktáron és mindenkor kapható négy különböző, igen tetszetős alakban 10, 50 és 100 darabonként csomagolva KOVÁCS ANTAL papirkereskedésében.

A bohém.

Szegény Kanizsay Feriről maradt ez az anekdota még szegedi ujságíró korából. Állandóan zaklatták akkoriban a hitelezői, különös szívóssággal a szabója, akinek sűrű felszólításait hasonló szívóssággal igyekezett viszonzni a nemfizetés terén.

Minden reggel beállított hozzá a szabóinas, hol a szerkesztőségbe, hol a lakására s Feri mindig elolvasta a levelet és mindig azt mondta: — mondd meg a gazdának, hogy jól van.

Egyszer, hogy újra megjelent a fiucska, már nem érte be a sablonos elintézésel.

— Nem jól van, — ingatta a fejét. — Azt mondta a gazdám, tessék választ adni.

— Választ? — komorodott el a bohém. — Hát ha minden áron válasz kell a gazdának, mondd meg neki, öcsém, hogy a forintot nem két t-vel írják.

A villanyoson.

A nő: Uram, ön a lábamra lépett!

Az ur (halkan): Pardon, de szándékosan tettem.

A nő: Ugy? Akkor szálljunk le.

Kiadó uri lakàs

Eötvös-utca 20. ujszám alatt (volt Singer-féle házban) 4 szoba, konyha, éléskamra és a hozzátartozó mellékhelyiségekből álló, villanyvilágítással és ártézi víz bevezetéssel ellátott utcai lakás, több évekre

augusztus hó 1-15!

haszonbérbe kiadó. Értekezhetni:

Siket Bèla

tulajdonossal a fenti házzszám alatt.

A legnagyobb marha.

A könyvelő és a pénztárnok összevesztek az irodában s nem törődve a főnökkel, alaposan lepocskondiázták egymást. A könyvelő magából kikelve támadt rá a pénztárnokra:

— Maga a legnagyobb marha, akit életemben láttam!

Erre már föl pattant a főnök is:

— Kérem, kérem uraim, ne feledkezzenek meg a — jelenlétemről!

—
Ne sugj!

Egyik aradi középiskola első osztályában történt állítólag. A tanár valami nagyon fogas kérdést adott fel az egyik nebulónak. Mély csend. A tanár megismétli a kérdést, de a kis diák még mindig nem tud felelni. A mellette ülő fiú odasugja neki:

— A tanár ur nagy szamar!

A tanár azonban szigorúan rá szól:

— Ne sugj! Majd magától is — rájön!

—
Még!

A kis Mimi nagyon sokat forgott a nagyvilágban és állítólag minden nemzetet ösmert.

Egyszer egy alkalmi barátja kérdezte:

— *Ugyan mondd csak, Mimi, mit mond egy arab, mikor nagyon jól érzi magát?*

— *Azt mondja, hogy „Még!”*

—
Az alku.

Wéisz (leendő vejéhez): A leányommal adok neked ötezer koronát. De ha szombaton zárva tartod az üzletet, kapsz tízezeret.

Kohn: Tudja mit, kedves papa, adjon harmincezeret, akkor egyáltalában ki se nyitom a boltot.